Janko, ten malý Janíček, čo kedysi detský vozíček poťahoval a drevenou šabličkou sa oháňal, vyrástol zatiaľ v švárneho mládenca. No svojej milej Anke ostal i naďalej verný. Deň čo deň stáva pod jej oblôčkom, hoci Anka býva až tam na druhom brehu rieky.

Prišla jeseň. Pršalo vo dne i v noci. Rieka sa rozvodnila a strhla lavičku, po ktorej chodieval Janičko k Aničke. Keď sa raz v nedeľu popoludní vyčasilo, Anička si sadla k oknu a smutná si spievala:

Škoda ča, šuhajko, hej, že za vodou bývaš. Skapala lavička, ej, ty k nám nechodievaš. (č. 1.)

Za riekou na lúke schádzala sa mládež. Prikvitli aj muzikanti so starým gajdošom. A hneď sa rozzvučala taká rezká do skoku. Huslista cifruje, basista preberá a staručký gajdoš gajduje, div že mu gajdy neprasknú. (č. 2.)

Anička to spoza rieky všetko vidí, i muziku počuje. Skoro sa rozplače z ľútosti nad tým, že sa medzi tanečníkov nemôže dostať, lebo sa jej pozdáva, že vidí medzi nimi aj svojho Janíčka. Privrie svoje očká, aby z nich ani slzička nevypadla. Iba v duši jej zaznieva známa boľavá pesnička:

Preletel sokol z kraja na topoľ, letel v okienečko, rozžialil srdiečko, volal Anku von:
"Anička mila, Janik ta vola.
Ak si neni pyšna, že by si von išla sama jedina." (č. 3.)

Už sa našej Anke pozdáva, že sokol rozprestiera svoje krídla a letí s ňou na druhý breh rieky k Janíčkovi, ako v rozprávke... a keď opäť pootvorí očičká, čo vidí? Sokola síce niet, ale Janíčko jej ide na člnku v ústrety. Anička rozradostená vybieha k rieke, Janko ju schytí, jediným pohybom strhne k sebe do člnku a o chvíľu ju s jasotom vítajú kamarátky a mládenci medzi sebou. Až teraz sa rozvíri pravá veselica. Muzikanti hrajú, mládež sa vykrúca a šťastný Janík nôti takto svojej milej Anke:

Poď, Anička, poďže za mňa, nebude ti krivda žiadna, však sa ja dobre mám a ja la vychovám.

Nebudú ti husi gágaí, ani sliepky kodkodákaí, však sa ja dobre mím a ja ta vychovám.

Štyri jamy žita plné, nebožiecom vyvítané, však sa ja dobre mám a ja ča vychovám. (č. 4.)

. Škoda ťa šuhajko...

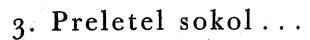

4. Poď Anička, poďže za mňa!

POKYNY PRE VEREJNÝ PREDNES SKLADBY

Skladbu hraj, až keď ju bezpečne ovládaš v predpísanom tempe a so zrelým výrazom. Skladbu hraj vždy celú. Jednotlivé časti skladby neprogramuj samostatne. Pedalizácia je udaná značkou ______. Podľa vyspelosti hráča môže byť na vhodných miestach doplnená. Na koncertoch s výchovným zameraním sa pred prednesom skladby odporúča vhodným spôsobom prečítať rozprávku (program skladby), uverejnenú na 2. strane.

Eugen Suchoň

OBRÁZKY ZO SLOVENSKA

Šesť cyklických skladieb od nižšieho po vyšší stupeň technickej a výrazovej vyspelosti na motívy slovenských ľudových piesní pre klavír*

- Maličká som...
   Malá ľudová suita pre deti
- 2. Keď sa vlci zišli... Malá ľudová rozprávka pre deti
- 3. Preletel sokol... Ľudové divertimento pre mládež
- 4. Sonatína na motívy slovenských vojenských piesní pre mládež
- 5. Horalská suita
- 6. Sonata rustica

* Skladba č. 1 je upravená tiež pre 3 husle. Č. 2, 3 a 4 pre sláčikové kvarteto, č. 3 aj pre sláčikový súbor, č. 4 pre sláčikový orchester, 2 horny, 2 trúbky a bicie nástroje, č. 5 pre malý a č. 6 pre veľký symfonický orchester pod názvom Symfonietta rustica.

Materiál dodáva Slovenský hudobný fond, Bratislava, Gorkého 19.

Eugen Suchoň: Preletel sokol. Ľudové divertimento pre mládež z cyklu Obrázky zo Slovenska. Vydalo Štátne hudobné vydavateľstvo, n. p., Praha-Bratislava v roku 1964 ako 236. publikáciu redakcie hudobnín a kníh o hudbe. Zodpovedný redaktor Alfréd Zemanovský. Ilustrovala Mária Želibská. Vytlačila Polygrafia 3, n. p., závod J. Dimitrova v Prahe. VH 2,6 – Náklad 2.000 výtlačkov – 1. vydanie ŠHV – M-07*31530

62-236-64

Cena Kčs 4,-63/IX-2